

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۹۴ مرداد ۲۰

خطبه‌ی شهادت امام صادق (ع)

حمد و سپاس و ستایش از آن خدای یگانه، بی‌شريك و بی‌نیاز و بزرگوار و مهربان بخشنه است؛ خداوندی که کشتی را برای حضرت نوح (ع) مایه‌ی نجات و آتش را برای حضرت ابراهیم (ع) گلستان و رود نیل را برای حضرت موسی (ع) گذرگاه و به ملکوت برد حضرت عیسی (ع) را و دور کرد از او گزند دشمنان را و عطا فرمود دو مائدۀی آسمانی قرآن و اهل‌بیت را به رسول اکرم حضرت محمد (ص).

بار خدایا، ای فریدرس درماندگان و گنج بینوایان و یاور ناتوانان که سجده کنند برای تو سیاهی شب و روشنی روز، تابش ماه و پرتو خورشید، پس درود و سلام ما را بر همگی پیامبران و هدایت‌گران و امامان برسان و ما را جزء هدایت یافتگان و پیروان ایشان قرار بده.

شکر و سپاس بی‌کران پروردگار کریم و رحمان را که در راه هدایت بندگانش فقط به هدایت پیامبرانش بسند نکرد و همان‌گونه که در سوره‌ی شمس فرمود: هدایت و تشخیص حق و باطل و نیکی و بدی را به انسان الهام فرمود. رحمت و برکت پروردگار عالم آنگاه که می‌فرماید: من شما را از یک تن آفریدم و از جام جانش شرابی گوارا را خارج نموده نامش را جان خواندم جانی که مقتداش نسیم وحی بود، زبانی که در ظاهر نطقی نداشت ولی در درونش صدایی او را به هدایت می‌خواند. اینک کالبدی را بر آبشار روحی منور بنا کردم تا آینه‌ای باشد از انعکاس قدرتی که خود را الله معرفی فرموده، پس مخلوقاتش بر صفحه‌ی زمان ظاهر می‌شوند؛ جانشان در گنجینه‌ی نهانش امانت‌دار گوهری گران‌بهاست ندایی که همواره راهگشای غیبی منور است؛ اینک تو را به جهانی که در آن نیازی به کالبدت نداری می‌خوانم و تو شتابان آن را در خاک پنهان کرده و به سوی زادگاهت می‌ایم، آیا آن را می‌یابی؟ اگر توان درکش را از دست داده‌ای چگونه خود را می‌یابی؟ گم گشته‌ای که نشانی از خود را نمی‌یابد پس به

الطف آن گنجینه پناهنده می‌شود تا مانند سپری در مقابل نامت چیست او را مدد کند.

چه زیبا هدایت تکوینی و الیه راجعون را توصیف فرمودند سرور عالمیان، کوثر بی‌همتای الهی، حضرت صدیقه‌ی کبری فاطمه‌ی زهرا (س) و انسان‌هایی که تهی از هدایت ظاهري و باطنی هستند گم‌گشتگانی هستند که حتی نام و نشانی از خود نمی‌یابند چون گنجینه و گوهر بی‌نظیر وجود را از دست داده‌اند که بزرگی‌اش از تصورها خارج است که ایشان در این مورد نیز چنین فرمودند: اگر جانی دارای تحولات درونی باشد همانند سرعت روزهای عمر می‌تواند با خلقت میلیاردها سال برابری کند پس او را خلیفه‌ی خلقت قرار دادند تا به یک نجوا حرارت خورشید را دریابد و با یک نوری که در قلبش پیدا می‌شود ماه را بیفروزد و با یک ابراز بندگی انوار آفرینش را به خود اختصاص دهد پس قلب است که فرمان رام هر آنچه در آفرینش وجود دارد را به خود اختصاص داده است همانند ستون عمل من که تمام نعمت‌های بندگی را در خود جای داده است، پس فرمان پروردگار که می‌فرماید: آنچه من روزی‌تان کردہ‌ام بزرگ‌تر از پهناهی زمین و آسمان است را با این سخنان گران‌قدر درمی‌یابیم که انسان‌ها با پیروی از هوا نفس و شیطان نه تنها هدایت‌گر درونی خود را کشتند و خود را از بزرگ‌ترین مقامات که خداوند اراده در خلقت بشر داشته محروم کردند بلکه هدایت‌گران و پیامبران و امامان را نیز شهید کردند و بشریت را از چراغ‌های فروزان هدایت و نجات محروم کردند که امشب ما در این کوی عشق به سوگ شهادت یکی از آن بزرگان دور هم جمع شده‌ایم که ایشان ششمین اختر در آسمان امامت و ولایت، معلم راستین قرآن و عرفان، پاک‌کننده‌ی انحرافات از دین و بنیان‌گذار راه و رسم شیعه امام جعفر صادق (ع) هستند. عمر مبارک ایشان ۶۵ سال بود که در طول ۳۴ سال امامت خود علاوه بر تربیت بیش از ۴،۰۰۰ شاگرد، به قدری روایت از علوم مختلف از ایشان وجود دارد که دانشمندان را از این همه دانش و تلاش به حیرت واداشته که در این شب چند مورد را نقل می‌کنیم.

ایشان فرمودند: آیه‌ی کریمه‌ی «فی بیوت اذن الله» یعنی خانه‌هایی که خدا خواسته است مرتفع باشند، شخصیت اجتماعی دارند و ابہت آنان در دل‌هاست؛ خانه‌هایی که در آن‌ها همیشه هر صبح و شام ذکر خدا را تسبیح می‌کنند؛ مردانی که داد و ستد، آن‌ها را از یاد خدا باز نمی‌دارد بدن‌های مظهر معصومین است؛ همانا برای ما پروردگاری است که همیشه حافظ ماست و ما او را عبادت می‌کنیم و کسی که منتظر ظهور دولت ما باشد و بر ترس و اذیت و آزاری که در این راه می‌بیند صبور باشد فردای قیامت در گروه ما خواهد بود و به خدا سوگند عدالت قائم ما درون خانه‌های مردم وارد می‌شود همان‌گونه که گرما و سرما وارد خانه‌ها می‌شوند و مظهر دو صفت خداست: عدالت و حکمت و هرکس که بودن در شمار یاران قائم شادمانش سازد باید به انتظار باشد و با حال انتظار، به پرهیزکاری و اخلاق نیکو رفتار کند پس اگر اجلش برسد و امام قائم پس از درگذشت او قیام کند پاداش او همانند پاداش کسی است که امام قائم را درک کرده باشد.

منصور دوانقی خلیفه‌ی ملعون عباسی در اواخر عمر امام جعفر صادق (ع) را در مضیقه شدیدی قرار داد و کلاس درس ایشان را تعطیل و ایشان را ممنوع‌الملاقات و خانه‌نشین کرد و سرانجام در ۲۵ شوال سال ۱۴۸ به امر آن ملعون مسموم و شهید شدند. لعنت الله على قوم الظالمين.

ما در این شب حزن و اندوه ضمن عرض تسلیت به پیشگاه فرزند گرامی ایشان سرور و مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان امام جعفر صادق (ع) ابراز می‌داریم: مولای ما، امام صادق (ع) به ما شیعیان راه و رسم شیعه بودن را آموختند؛ شیعه‌ای که به فرموده‌ی مادر گران‌قدرتان: آنگاه که با افکاری شیطانی طوفانی ویرانگر را بر موحدین پدرم رسول خدا (ص) وارد کردند تا او را فردی علاقه‌مند به خاندانش جلوه دهند پروردگار عالم آن را به نسیمی طراوت بخش تبدیل نمود که به همراه خویش القابی را تا قیامت رقم زد و آن نام شیعه بود که مهر اصالتش خون پاک موحدینی است که توانستند پرچم حق را در اهتزاز نگهداشند و دین خدا را با هدایتش بپذیرند نه با نقش بندگانش در حیات و ممات.

پس مولا، ما منتظرانتان را یاری فرمایید شیعه‌ای باشیم که سرور عالمیان و امام جعفر صادق (ع) آن را توصیف فرموده‌اند.

در خاتمه دست به دعا برمی‌داریم:

بار الها نام شیعه و منتظر نامی است بس بزرگ و مسئولیتی سنگین؛ ما را یاری کنید تا بتوانیم با آن نام بمیریم و در قیامت محشور شویم.

بار الها ما نیز همچون شاگردان امام جعفر صادق (ع) تربیت شده در مکتب امام عصر (عج) هستیم پس یاری‌مان فرما تا از آموخته‌هایمان در راه اسلام راستین بهره بگیریم.

بار الها ما را از شفاعت امام شیعیان امام جعفر صادق (ع) و پدران و فرزندانش در قیامت بی‌نصیب نگردان.

بار الها در ظهور دولت حق امام و ولی‌نعمتمان تعجیل بفرما و ما را جزء منتظران آن حضرت قرار بده.

اللهم عجل لولیک الفرج